

prima instanță: C. Valah
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

nr. 3ra-1701/16

ÎNCHEIERE

28 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Greco Leonid, reprezentat de avocatul Alexandru Savva

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Leonid Greco împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Departamentul Instituțiilor Penitenciare cu privire la anularea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Leonid Greco și admise apelurile declarate de Departamentul Instituțiilor Penitenciare și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, casată hotărârea primei instanțe și emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 01 septembrie 2015, Leonid Greco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Departamentul Instituțiilor Penitenciare cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a invocat că de la 10 iulie 2006 a început activitatea în cadrul sistemului penitenciar, în funcție de șef adjunct al Penitenciarului nr. 15 Cricova al Departamentului Instituțiilor Penitenciare.

Afirmă că la 29 iulie 2015 a fost emis ordinul nr. 327 cu privire la aplicarea față de el a sancțiunii sub formă de concediere din sistemul penitenciar.

Sușine că ordinul Ministrului Justiției al RM nr. 327 din 29 iulie 2015 este ilegal, emis cu încălcarea ordinii stabilite de lege, a prevederilor legale care reglementează temeiurile aplicării unei astfel de sancțiuni.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 6 CEDO, Legea contenciosului administrativ, Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996, art. 166-167, 174 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea integrală a ordinului Ministerului Justiției al RM nr. 327 din 29 iulie 2015 cu privire la aplicarea sancțiunii sub formă de concediere din sistemul penitenciar și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 28 aprilie 2016, Leonid Grecu reprezentat de avocatul Alexandru Savva a depus o cerere de chemare în judecată de modificare și concretizare prin care a indicat că în urma concedierii ilegale, în funcția lui a fost numit Vitalie Falca astfel consideră necesar introducerea în proces a acestuia în calitate de intervenient accesoriu (f. d. 82).

La 23 mai 2016, Leonid Grecu reprezentat de avocatul Alexandru Savva a depus o cerere de chemare în judecată de modificare și concretizare prin care și-a majorat pretențiile, suplimentar solicitând restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea în mod solidar din contul Ministerului Justiției al RM și Departamentul Instituțiilor Penitenciare în beneficiul lui a salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea în mod solidar din contul Ministerului Justiției al RM și Departamentul Instituțiilor Penitenciare în beneficiul lui Leonid Grecu suma de 3000 lei, ca prejudiciu moral suferit în legătură cu concedierea ilegală (f. d. 85).

Prin hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 24 iunie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul nr. 327 din 29 iulie 2015, emis de Ministrul Justiției cu privire la aplicarea față de Leonid Grecu a sancțiunii disciplinare sub formă de concediere din sistemul penitenciar, a fost dispusă restabilirea lui Leonid Grecu în funcția anterior deținută din care a fost concediat, Șef adjunct al Penitenciarului nr. 15 Cricova al Departamentul Instituțiilor Penitenciare, a fost încasat în mod solidar din contul Ministerului Justiției al RM și Departamentul Instituțiilor Penitenciare în beneficiul lui Leonid Grecu salariul mediu lunar pentru absența forțată de la muncă în perioada 04 august 2015 – 23 iunie 2016 în mărime de 48180,88 lei, a fost obligat Ministerul Justiției al Republicii Moldova să repare prejudiciul cauzat angajatului Leonid Grecu sub forma unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărimea unui salariu ce constituie 7843,03 lei, a fost dispus încasarea în mod solidar de la Ministerului Justiției al RM și Departamentul Instituțiilor Penitenciare în beneficiul lui Leonid Grecu cheltuieli de judecată privind asistența juridică în mărime de 6500 lei, în rest pretenția privind încasarea solidară a prejudiciului moral în mărime de 22156,96 lei a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Leonid Grecu și admise apelurile declarate de către Departamentul Instituțiilor Penitenciare și Ministerul Justiției al RM, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Grecu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Departamentul Instituțiilor Penitenciare, intervenient accesoriu Vitalie Falcă cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

La 11 octombrie 2016, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Explică că accesul persoanelor străine pe teritoriul penitenciarului a avut loc cu permisiunea colonelului de justiție A. Dabija care prin scrisoarea de răspuns nr. 7/2989 din 02 iulie 2015, a dispus permiterea accesului în Penitenciarul nr. 15 Cricova a persoanelor care urmau să evolueze în timpul concertului, cu asigurarea măsurilor corespunzătoare de securitate a tuturor vizitatorilor pe durata aflării pe teritoriul instituției. Scrisoarea de răspuns a fost expediată prin intermediul poștei electronice.

După desfășurarea concertului au avut loc un șir de cercetări de serviciu realizate de colaboratorii Departamentului Instituției Penitenciare a MJ pe marginea pretinselor fapte care ar fi fost încălcate, fiind întocmită încheierea nr. 15/3476 din 29 iulie 2015 în temeiul cărei a fost întocmit și emis de Ministrul Justiției al RM a ordinului nr. 327 din 29 iulie 2015 prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară concedierea din sistemul penitenciar.

Remarcă că în perioada lunilor iulie-august 2015, s-a aflat în concediu de boală, iar ordinul a fost emis la 29 iulie 2015

Relatează că la 04 august 2015 a făcut cunoștință cu ordinul Ministrului Justiției al RM nr. 327 din 29 iulie 2015.

Invocând prevederile Convenției și Legea cu privire la sistemul penitenciar. Obiectează că în temeiul actului contestat nu a fost stabilit și nici nu a fost invocat că dânsul ar fi comis fapte grave care ar fi prejudiciat considerabil interesele publice, drepturile și interesele legitime ale cetățenilor ori ale persoanelor juridice, că ar fi comis fapte ce discreditează statutul de colaborator al sistemului penitenciar.

Invocă că Legea cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996 nu indică în mod cert noțiunea de discreditare a statutului de colaborator al sistemului penitenciar și care anume fapte pot fi calificate ca faptă de discriminare

La fel, indică că statutul disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 308 din 19 martie 1998 nu indică în mod cert noțiunea de discreditare a statutului de colaborator al sistemului penitenciar și care anume fapte pot fi calificate ca fapte de discreditare.

Sușine că actul contestat a fost emis fiind invocată neglijența față de exercitarea atribuțiilor de serviciu, săvârșirea unor fapte și acțiuni incompatibile cu aflarea în serviciul sistemului penitenciar.

Indică că nu-i este clar din care anume considerente persoanele care au efectuat cercetarea de serviciu au ajuns la concluzia că faptele imputate sunt fapte care pot fi calificate ca fapte și acțiuni incompatibile cu aflarea în serviciu sistemului penitenciar.

Invocând prevederile art. 38 alin. (4) din Legea cu privire la sistemul penitenciar chiar și în circumstanțele stabilirii unor eventuale încălcări a unor sau altor prevederi legale în rezultatul căror a fost emis actul administrativ contestat, sancțiunea aplicată față de sine, este disproporționat de aspră.

Consideră că sancțiunea depășește considerabil scopul său educativ, iar persoanele care au efectuat cercetările de serviciu precum și angajatorul în mod arbitrar au stabilit și indus o gravitate exagerată faptelor săvârșite, ce le-a permis în mod arbitrar aplicarea unei pedepse sub formă de concediere, ceea ce pretinde că este disproporționat și neechitabil în raport cu sine.

Astfel, pretinde că la caz, nu a fost asigurat pe deplin un just echilibru între necesitățile interesului general al comunității și cerințele cu privire la protecția drepturilor fundamentale.

În opinia recurentului a fost sancționat pentru o faptă abstractă, insuficient individualizată, din cauza acestor deficiențe consideră că ordinul nu corespunde exigențelor legale și urmează a fi anulat de instanța de judecată.

Menționează că la momentul aplicării sancțiunii nu avea și alte sancțiuni aplicate ale căror termen nu ar fi expirat.

Iar, în actul administrativ contestat nu este explicat în mod clar, cert și echivoc de ce se justifică doar măsura extremă, fiind neîndestulătoare oricare altă sancțiune.

Considerăm că instanța de apel nu a stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, pretinde că au fost încălcate normele de drept material și de drept procedural.

La 21 noiembrie 2016, Ministerul Justiției al RM a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de Leonid Grecu ca inadmisibil.

La 13 decembrie 2016, Leonid Grecu a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Suplimentar a indicat că nu a fost constituită nicio comisie de disciplină, iar la procedurile de cercetare de serviciu nu a fost delegat niciun reprezentant al organizației sindicale reprezentative.

Susține că la materialele pricinii lipsește dovada că reprezentantul Departamentului Instituției Penitenciare a fost împuternicit pentru a reprezenta Ministerul Justiției.

Consideră că reprezentantul Departamentului Instituțiilor Penitenciare nu putea nici de fapt și nici de drept să depună din numele Ministerului Justiției partea motivată a cererii de apel declarată de Ministerul Justiției.

În acest context consideră că reprezentantul Departamentului Instituțiilor Penitenciare nu era în drept să depună instanței de apel partea motivată a cererii de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 197).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grecu Leonid, reprezentat de avocatul Alexandru Savva nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Este de menționat că nici argumentul recurentului Leonid Grecu precum că la materialele pricinii lipsește dovada că Departamentul Instituției Penitenciare a fost împuternicit pentru a reprezenta Ministerul Justiției al RM, inclusiv a depune cererea de apel motivată din numele Ministerului Justiției în prezenta cauză, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, din materialele dosarului rezultă cu certitudine că atât cererea de apel nemotivată depusă de Ministerul Justiției al RM la 22 iulie 2016, cât și cea motivată depusă la 22 septembrie 2016 au fost semnate de Ministru Vladimir Cebotari (f. d. 146, 161-165).

Astfel, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Grecu Leonid, reprezentat de avocatul Alexandru Savva, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grecu Leonid, reprezentat de avocatul Alexandru Savva ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Grecu Leonid, reprezentat de avocatul Alexandru Savva se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu